

બનામે ખુદા.

ન્યુ એલેકઝાન્ડ્રા થીએટ્રીકલ કંપની

ઓફ ડખન.

શાહી તલવાર.

લેખક,

મુનસી-મહોમદઅજુઝ મહોમદખાન લખનવી

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર.

સલામતતુલા મીસીતતુલા.

(સર્વ હકક સ્વાધિન છે)

આ ચોપડી “ શ્રી જૈન એડવાકેટ ” પ્રીન્ટિંગ પ્રેસમાં વાળીલાલ
આપુલાલ શાહે જાપી કે. વીકારા વાડા અમદાવાદ.

કીંમત ૦—૪—૦

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઇટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૪૮૪૫ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ શાહી તલાષાર

વિષય ૫૪૬૮ : ૨-૪ ૩૬૮

ઝારે રસ—રસીઆના રાજનો સેનશાહ
 વજીર—રસીઆનો પ્રધાન
 સૌકતપાસાહ—સલતનત ટુરકીનો પ્રીન્સ (રસીઆનો જર્નલ)
 નીકલસન—રસીઆનો સેનાપતી
 ક્રિસમીત—સલતનત રસીઆનો આલા સેનાપતી
 મુસ્તુકાકમાલ પાદશાહ—સલતનત ટુરકીનો બહાદુર સેનાપતી
 એહમદકમાલ—મુસ્તુકાકમાલનો સેનાપતી
 યાહીયાકમાલ—સલતનત ટુરકીનો સેનાપતી
 મહેમુદજમાલ—સલતનત ટુરકીનો સેનાપતી
 કુદરતમેગ સૌકત પાદશાહનો જોકરો
 વાસ્ટર—વોશીંગ કુપનીનો માલીક
 ફરચટ—શહીમંદનો નોકર
 સૌકત—શહીમંદનો આશક
 રીકત—શહીમંદનો પીતા

સ્ત્રી પાત્રેના નામ.

મીના—વજીની છોકરી
 શહીમંદ—ઇંગલીશ લેડી રીકતની છોકરી
 હબીબા—સૌકત પાદશાહની છોકરી
 જમીલા—સૌકત પાદશાહની સ્ત્રી,

સાહેલીઓ, સીપાઈઓ, દરબારીઓ, ચોપદાર, વીગેરે વીગેરે.

શાહી-તેલવાર.

નાટકનો ટુંકસાર.

મંગલાચરણ—

ધર્મસ્તુતી.

પ્રવેસ પહેલો સ્થળ સૌકતબેગનું મકાન આગળનો રસ્તો—સૌકતબેગ તુરકસ્તાનનો પ્રીન્સ છે, પરંતુ શહેનશાહ આરને ત્યાં નોકરી રહેલ છે, નોકરી રહેવાનું કારણ પોતાના આપના સાથે અગડો થવાથી રૂસીઓમાં રહેલા છે, અને પોતાના મકાનમાં બેસી પોતાના બાલ બચ્ચા સાથે પોતાની સ્થિતિની વાતો કરે છે, તેવામાં પોતાનો વફાદાર ગુલામ સેનશાહ આરને પત્ર આવે છે. તેમાં એમ લખ્યું છે કે આ કાગળ મલતાં તમારે દરબારમાં હાજર થવું સૌકતબેગ દરબારમાં જવાની તૈયારી કરે છે અને ચાલ્યા જાય છે.

સીન પ્રીન્સફર રૂસીયા આરને દરબાર-સેનશાહ આર દરબાર ભરી બેઠેલો છે. સૌકતબેગને બોલાવ્યા છતાં હજી સુધા આવ્યો નથી તેને માટે વિચાર કરે છે, અને ઇસ્લામ ધર્મને ધિક્કારે છે તેવામાં સૌકત બેગ આવે છે તે વખતે સેનશાહઆરે ઇસ્લામ ધર્મને માટે કહેલા શબ્દો માટે હુકમ કરેલા છે અને સૌકતબેગ તેનો અનાદર કરે છે તેથી સૌકતબેગને કેદ કરે છે. તેવામાં સૌકતબેગને છોકરો કુદરતબેગ પોતાના આપને છોડવા ના વિચારમાં છટકી જાય છે.

ટેબલો.

પ્રવેસ બીજો રીકતનું મકાન—[કોમીક સીન] રીકતની છોકરી શહીમંદ પોતા લાયક ખાવીદ મેળવવાને પેપરમાં આર-ટીકલ છપાવેલો છે, પરંતુ પોતાના માટે કેઈ કંમેદવાર બહાન

પડ્યો નથી, તેથી વિચારમાં મશગુલ છે પોતાના નોકર ફરચટને હુકમ કરે છે કે કોઈ ઉમેદવાર આવે તો અહીયાં બેસાડજો અને મને ખાનગી રૂમમાં બોલાવજો એમ કહી શહીમંદ પોતાના ખાનગી રૂમમાં ચાલી જાય છે, એટલામાં વોર્શીંગ કંપનીના માલીક મીસ્ટર વાસ્ટર હાથમાં આરટીકલ વાળુ છાપુ લઈ માશુકનું ઘર ખાલતાં જોળતો આવે છે, એટલે ફરચટ તેને મકાનમાં જતા રોકે છે એટલે વાસ્ટર ફરચટને લાલચ આપી મકાનમાં દાખલ થાય છે, અને બેસાડે છે, એને તે પછી શહીમંદને બોલાવે છે, શહીમંદ આવે છે એક બીજા પ્યાર મહોખતની વાતો કરી માર્યેન ગાતા ચાલ્યા જાય છે.

પ્રવેસ ત્રીજો સૌકતબેગનું મકાન—ઝમીલા પોતાના ખાવીંદ સેનશાહના દરબારમાં ગયેલા છે અને દરબારમાંથી કાંઈપણ સમાચાર આવ્યા નથી તેથી દીલગીરીમાં બેઠેલી માલુમ પડે છે અને પોતાના ખાવીંદ સુખ શાન્તિથી પોતાના મકાનમાં આવે એવી માર્શીના કરે છે, તેવામાં કુદરતબેગ આવી પોતાના બાપ સૌકત બેગને ફસીઆના સેનશાહે કેદ કરેલા છે, એવી પોતાની માને ખબર આપે છે આપણી પાછળ આપણને પકડવા ત્યાં આપણી માલ મીલકત લઈ લેવા સેનશાહઝારે હુકમ કરેલો છે ત્યાં સેનશાહઝારના શેનાપતિ લશ્કર સાથે મકાનને ઘેરી લે છે ઝમીલા ત્યાં બીબાને પકડી લઈ જાય છે સઉકતબેગનો વફાદાર નોકર ઝખ્ખી થાય છે અને કુદરતબેગ પોતાની બહાદુરીથી નાસી છૂટે અને મકાનને તોપના ગોળાથી તારાજ કરી નાંખે છે.

પ્ર૦ ૪ થી સ્થળ રસ્તો—સઉકતબેગને પકડી સાયબેરીયાની

જેલમાં લઈ જાય છે તેવામાં રસ્તામાં પોતા જત લાઈએને દેખી ખુશી થાય છે. અને પોતાના ધર્મની ખાતર સજા પામેલો છે, અને તેને રમ્યિત જોતા ઘણી દીલગીર થાય છે અને આ હકીકત મુસ્તુફા કમાલને જાહેરાત કરવા સંચેત કરે છે,

પ્ર૦ ૫ મે. સ્થળ ગાજી મુસ્તફા કમાલની છાવણી.

મુસ્તુફાકમાલ છાવણીની અંદર બેઠેલો છે, તેવામાં પોતાનો નોકર આવી ખબર આપે છે કે રસીઆના સેનાપતી સહકતબેગને કેદ કરવામાં આવ્યા છે. કારણકે રસીઆના રાજમાં મુસલમાનોએ નીવાજ નહીં પઢવી એવો હુકમ રસીઆના સેનશાહઆરે કરેલો તેથી હુકમ તે વિરુદ્ધ સેનશાહઆરને સહકતબેગે નસીયત આપી તેથી સહકતબેગને કેદ કરવામાં આવેલો છે એવી ખબર સાંભળી ગાજી મુસ્તુફાકમાલ પોતાના લશ્કરમાં હુકમ ફેરવે છે કે રસીઆના રાજ આરને કેદ કરો અને રસીઆના રાજને જમીનદોસ્ત કરો.

પ્ર૦ ૬ ઠો. સ્થળ રસ્તો—મીરજરૂકત છોકરીઆને બાણાવવાની છોકરીઓ કબજામાં રેતી નથી. તે માટ છોકરાઓને અંગ્રેજ નહીં બાણાવી હોતતો સાડ જેવામાં વેશીંગ કંપનીના માલીક માસ્ટર વાસ્ટર આવે છે એક બાજુથી સહીમંદ આવે છે, વાસ્ટર ત્યાં શહીમંદ નાશી જવાનો ધરાવો કરે છે. ત્યારે શહીમંદ કહે કે મારી પાસે પૈસા નથી તારી પાસે પૈસા નથી તો હું તને એક રસ્તો બતાવું; તે પ્રમાણે તું કર મારા બાપને બેરી કરવા નો ઘણોજ શોખ છે. માટે તું બેરીને પોશાક પેરી તેની સામે લગ્ન કરી પૈસા પડાવીલે એટલે વાસ્ટર ફરચટની પાસે સ્ત્રીના કપડા મંગાવે છે.

પ્ર. ૭ મો. સ્થળ રસ્તો-સખીઓ તથા સાહેલીઓ આરે
ડસની વરસગાંઠ હોવાથી આનંદ કરતી હતી પછી દરબારમાં બયછે.

પ્ર. ૭ મો. આરેડસનો દરબાર-વરસગાંઠ હોવાથી સર્વે
દરબાર બરાયો છે અને મીના ત્યાં ખુશાલીમાં તેની સાહેલીઓ
નાથ દાખલ થાય છે, અને તે વખતે ડસનો રાજા મીનાતે કહે
કે આજની ખુશાલીને લીધે તારા હાથથી શરાબ પીવરાવ
બેટલામાં મુસ્તકાકમાલનો મોકલેલો માણસ એહમદકમાલ દરવાજે
ખખર આવી આપેછે ત્યારે સેનશાહ આરની પાસે તેનો ચોકીદાર
આવીને કહે છે કે મુસ્તકા કમાલ તરફથી કાગજ એહમદકમાલ
દર્જ આવેલો છે અને અંદર આવવા માટે રજા માગે છે તે
વખતે સેનશાહ આર ઓડર કરે છે કે તેને કેદ કરી દરબારમાં લાવ
તે પ્રમાણે દેડે કરી માણસ ત્યાં આવે છે અને મીનાના હાથમાં
દાડનો ભરેલો ગ્લાસ છે તે એહમદકમાલને બેતાં તેના હાથમાંથી
પડી બય છે. અને ડસીઆ આર મીનાતે ધિકકારે છે, ત્યારે
મીના એહમદકમાલપર આશક થવાથી તે રાજા સામે એહમદ
કમાલની તારીફ કરે છે. અને ત્યાં એહમદકમાલ પોતાની હાથકડી
પોડી નાખવી અને કુદરતબેગનું આવવું બચાવ કરી ચાલ્યા બયછે

—અંક પહેલો સમાપ્ત—

—(૦)—

—અંક બીજો—

પ્ર. ૧ લો સ્થળ બગીચો-દરબારમાં એહમદકમાલને બે-
ચાથી તેના ઉપર આશક પડેલી મીના એહમદકમાલને કુદરતબેગ

છોડાવી ગયો તે હવે કરી મલશે કે કેમ તેના અક્ષરોસ કરતી હતી તેવામાં કુદરતબેગ ત્યાં આવે છે અને કહે છે કલેહ ખાતુનના કીલાપર ચડાઈ કરવા બહુ છું તેમ કહી કુદરતબેગ ચાલ્યા જાય છે પછી આશાબરી મીના પોતાના બાપને બોલાવે છે અને કહે છે કે હું તમારી સાથે લડાઈમાં આવીશ.

પ્ર. ૨ જે સ્થળ કલેહખાતુનનો કીલ્લો—રસીઆને તુરની લડાઈ એહમદકમાલ રસીઆના સેનાપતીના હાથે જખમ થાય છે અને મીના એહમદકમાલને મદદ કરવા જાય છે. ત્યાં પોતે પણ પકડાઈ જાય છે, અને કુદરતબેગ આવી બંનેને બચાવા જાય છે. ત્યાં પોતે પણ પકડાઈ જાય છે. પછી મુસ્તુફાકમાલ ત્યાં આવી કીલ્લો સર કરે છે અને કુદરતબેગ ઇસ્લામી ઝંડો લઈ કીલાપર ચડી જાય છે.

પ્ર. ૩ જે સ્થળ રસ્તો—વોશીંગ કુંપનીના માલીક મીસ્તર વાસ્ટરને સ્ત્રીનો પોશાક પહેરાવી ફરચટ તેને રીકત પાસે લાવે છે અને તેની પાસેથી રૂપીઆ ચાર હજાર લઈ રીકતની સાથે લગ્ન કરી આપે છે અને રીકત કાજીને બોલાવી પોતાનું લગ્ન કરે છે.

પ્ર. ૪ થો સ્થળ રસ્તો—સૌકતનો ગુલામ કાશમ દોસમાં આવતાં પોતાના માલીકની ખબર કાઢવા જાય છે, અને કુદરતબેગ તેને મલે છે અને કુદરતબેગ તેને લઈ પોતાની મા ત્યાં બેનને છોડવા જાય છે.

પ્ર. ૫ મો સ્થળ જંગલ—મુસ્તુફાકમાલ મીના તથા એહમદકમાલનો હાથ મીલાવે છે અને લશ્કર લઈ મુસ્તુફાકમાલ અહિં કુદરતબેગની બીબી તથા તેની દોકરીને છોડાવવા જાય છે, અને

પછી રૂસીઆનું લાન્કર આવી એડમદ કમાલ તથા મીનને કેદ કરી લઈ જાય છે.

પ્ર. ૬ ઠા જેલખાનું—સહિંકતભેગને યાદ આવતા હબીબ તથા જમીલા ઘણેજ શોક કરે છે અને કુદરતભેગ તથા કાશમ ત્યાં આવે છે, પછી મુસ્તુફાકમાલ ત્યાં આવી પેરાવાલાને મારી તેનો પોશાક પેરી પોતે પેરાવાલો ખની જાય પછી ઝાર ત્યાં જેલમાં આવી જમીલા તથા હબીબાને આવી કહે છે કે તમે તમારો ધર્મ છોડી અમારો ધર્મ સ્વીકારો અને તે હબીબા તથા જમીલા સાફ ના કહે છે એટલે ગુસ્સે થઈ જલાદને હુકમ કરવા નું ફરમાવે છે અને મુસ્તુફાકમાલ ત્યાં આવી સર્વેને છોડાવી લઈ જાય છે,

પ્ર. ૭ મો સ્થળ રસ્તો—વાસ્ટરને રૂપીઆ ચાર હજાર મળેલા છે તેમાંથી ફરચટ ઈનામ માગે છે અને ફરચટને ઇનામ આપેછે અને ફરચટને કહે છે કે સહીમંદને બોલાવી લાવ કારણકે તેની મા તરીકે મને જોઈ તો જાય સહીમંદ આવે છે અને વાસ્ટરને ખુશ છે એટલામાં મીરજરીકત આવે છે અને સહીમંદને કહે છે કે તું કેમ આવી તો તમે સાદી કરી તો તમારી સ્ત્રીને બેવા આવી છું એટલામાં વાસ્ટર બેરીના પોશાકમાં આવી મીરજરીકતને કહે છે કે તમે છોકરીને શામાટે લડો છો! તમે તમારા બીસદરમાં જમવાની સગવડ કરો છોકરીને સમજવું છું રીકત જાય છે, ત્યાં સહીમંદને વાસ્ટર વાતો કરેછે ત્યાં વાસ્ટર તું પોગલ ખુલું થઈ જાય છે, પછી વાસ્ટર સહીમંદને કહે છે કે હું કહું તેમ તમે કરજો રીકત આવે છે વાસ્ટર બેરીના

પીશાકમાં છે અને શહીમંદ તેને ખુશીથી વાતો કરે છે તેથી રીકત તેને બેઠું ખુશી થાય છે અને કહે છે કે મારી બેરી ઘણીજ હુશીયાર છે, એટલા મીરજસલ્લિકત ત્યાં આવે છે અને શહીમંદની સાદી તેની સાથે કરવાની કહે છે રીકત તેને કાજ-ને બોલાવવા માટે કહે છે રીકત વાસ્ટરને કહે છે કે તું મને એક ચુંબન આપ તારે વાસ્ટર રીકતને કહે છે કે તમા ડાદી મુંડાઈ આવે રીકત બહાર જાય છે ત્યાં ત્રણે જાગુ પસાર થાય છે.

પ્ર. ૮ મો. સ્થળ ફરસીઆની છાવણી-એહમદકમાલ તથા મીનાને પકડી ત્યાં લાવે છે અને ચારત્રીસ મીનાપર આશક થાય છે અને કહે છે કે તું મારી સાથે લગ્ન કર મીના સાક ના કહે છે અને એહમદકમાલને ગોળી મારવાનો હુકમ કરે છે એટલામાં મુસ્તુફાકમાલ ત્યાં આવી પોંચે છે પછી ચારત્રીસ તથા ઇશમીતને મારી એહમદકમાલને તથા મીનાને લઈ જાય છે.

—અંક બીજો સમાપ્ત—

—અંક ત્રીજો—

પ્ર. ૧ લો-છાવણી મુસ્તુફાકમાલની-મુસ્તુફાકમાલ અહમદકમાલ સર્વ મંત્રી ત્યાં જીત્યાની ખુશાલી કરેછે તે વખતે કાશ્ક આવી સુલતાન ટરકીને કાગળ આપેછે તંમાં લખાણ છે કે સલ્લિકતબેગને સાયબેરીયાની જંગમાંથી છોડાવી લાવે મુસ્તુફાકમાલ બધાને લઈ સાયબેરીયા તરફ રવાના થાય છે.

પ્ર. ૨ જો-સ્થળ આરનો મહેલ-જમુસ આવી ખજર આપે છે કે શલસ્તીન તુરકોએ છૂતી લીધું એ સાંભળી આર સાથે-રીયા તરફ રવાના થાય છે.

પ્ર. ૩ જો-સ્થળ સાથેરીયાની જોલ રસનો સેનાપતી સૌ-કતબેગ પાસે આવી પોતાનો ધરમ પાલવાનું કહે છે ત્યાં તેની ઉપર જુલમ કરવા જાય છે ત્યાં મુસ્તુકાકમાલ તથા એહમદકમાલ ત્યાં આવી તેને ખચાવે છે અને વછરને ત્યાં મારે છે અને સેનાસાર આર ત્યાંથી લડતો લડતો નીકલી જાય છે.

પ્ર. ૪ થો-વાસ્ડરનું મકાન-વાસ્ડર સહીમદને લઈને પોતાના મકાન તરફ આવે છે ત્યાં મીરજરીકત તથા મીરજ સહિકત આવે છે. ત્યાં વાસ્ડરને સહીમદના લગ્ન કરે છે.

પ્ર. ૫ જો-સ્થળ જંગલ-આર ત્યાં એકદમ ગાંડો બની જાય છે અને પોતાના કરેલા પાપોનો પ્રત્યક્ષ દેખાવ થાય છે અને દીવાની હાલતમાં આવી પોતાના હાથથી પોતે ખજર ખાઈ મરી જાય છે.

પ્ર. ૬ ઠો-ટરકીનો દરબાર-મુસ્તુકાકમાલ સહિકતબેગ જ-મીલા હબીબા કુદરતબેગ એહમદકમાલ વીગેરેને લઈને આવે છે અને તે વખતે મુસ્તુકાકમાલને સૌકતબેગ સાહીતલવાર આપે છે.

—: અંક ત્રીજો સમાપ્ત. :—

શાહી--તલવાર.

—: નાટકના ગાયનો :—

સખીઓ

ગાયન ૧,

વારી ખલીહારી તેરી કુદરતકી શુલકારી
 દાયમકી સરદારી, પુલ રહીહે કેસીએ પુલવારી
 ચમ ચમ ચમકત અપારમાયા બેસતુંન આસમાન બનાયા
 ફરસ બીછાયા સમા જલાયા રીમ ઝીમ જલ બરસાયા

સઉકત પાસા

ગાયન ૨

સુબહાન વખા હેમદકા સાહાના અલાહુ ફી સુલતાન
 અલાહો રેમાન વખેહમદેકા સહાના અલાહો નબી ઇક્રામ
 લારેખ ફી સુલતાન માલીક કુલ મલકાના વલઇક્રામ
 અલાહો અલલ અરજુ સમા વાતી અલાહુ
 અલાહ અલા પૌવલ બાકી અલાહુ લૌલાકલમાયાસલેઅલા
 ચકી મહની કુરબાન સવમ કુરબાન સવમ કુરબાન સવમ
 યાનેમે નબી કુરબાને સવમ ઇસલામ ઇસલામ
 ચાહામી એદીન ઇસલામ અરજુસમા
 વાતી અલાહો અલા કુવલ બાકી અલા

સહીમંદ

ગાયન ૩

કારે નયના મધવાઠે કટોરે એકનજર ભરફજુ
 બે કાઢુકી ચોર તડપતડપ, મારે બીરહાકે મારે
 રુઈ જેસે ગોરે ગોલ લોરે જેસે કાલેબાલ
 પ્રેમી પક્ષીઓકે ફસાઈગે એહીબનકે બલ
 અબર કટારી સીનેમારી

ગાયન ૪

હાથ ગોરે હીનાઈ રંગવાલે ફીરે આસીકુંકે ગલેમે બાહીડાલે
 સેર

વકત ઇનઆફ અગર પાસ હમારેહાતે
 રૂબરૂ દાવ મેસરકે હંસારે હોતે
 ફુલયે ગેરકી કીસમતમે અગર ચો બાલીમ
 તુને પત્થરલી હમે ખેંચકે મારે હોતે
 હાયહાય નજર નલગબલયે કમરનખલખાએ
 છૂરીન ચલબલચો, હાયહાય

જમીલા

ગાયન ૫

આખોમે મેરે જખમે ચો ચાર સમાયાહે
 મજનુકી તરાહ દરહે કુરકતમે ફીરાયાહે
 મોલામેરેમુજકોલી એક જામ યતાહતહો

કૌસરકો તુમેહકને મુખવાર બનાયાહે
 હુસીયારહું હેબેખુદ એકેક્રકા આલમહે
 ઓબામ માયે વહેદત સાકીને પીલાયાહે
 બા સોકસે દેહુગા તુજકોમે અજલ નેકીન
 હીલકોનાજરરપોચે એમાલ પરાયાહે
 બાહીદસે અસરખકો હજરતને બુલાયા

માહીલીઓ

ગાયન ૬

અરમાને સુમા મહેબુબા નરગીસ સહેલા વૈ વૈ
 એક નજરે કરમ બનાના બહુન બરમન લીલાહ વૈ વૈ
 દુર ઇસ્કેસમા દીવાના સુદમ વધ વધ
 બરસમા રૂકત પરવાના સુદમ વધ વધ
 આબુરહા જે સરખત વસલે મકુન
 આસક રાબનાજીહા વધ વધ

સેર

અલસ સબા મોમરદમ બકારો બારરવંદ
 બલા કસાને મહોબત બહુએયાર રવંત
 વીરાતું કરદી કસવરેદીલ વધ વધ
 એગાલ આજમ હસમ સૌકત રહે હીપમ કાયમ વધ વધ

સહીમંદ વાસર

ગાયન ૭

છોડો ખાતોએ વાહી દુટીનાબુક કલાઈ
 હાય મુસ્કીલ હુવા અખતો જુના
 મેહુ હીમાઠત તોતુહિહસીના દેખો નનીકલે પસીના, હાજુહા
 સેર

લોપીરકે દીન વખતે સહેર મરગઈ બકરી
 આખેતો ખુલી રહેગઈ ઓરમરગઈ બકરી
 દીલમેયેમેરેદાગે અલમ કરગઈ બકરી
 મર કરલીમેરે પેટમાંધરકરગઈ બકરી
 ખાસ દાન ઉગાલ ઇત્રદાન દાન લાહુ જાન વાહુ વાહુ

સાહેલીઓ—

ગાયન ૮.

જનતકી હુરો હલીમા ઓર કાફ કીસમ પરાયા
 સરમીદાહે સખ ખેશુમાન તેરે હુશનકે આગે જાનેજાન.
 તેશ કદહે યારે ચમન ઓર લખહે લાલે ચમન
 ઓર દાંતહે દુરે અદન ગોયા તુહે કતાલે જહાં
 તેરે આરીસ ચમન તેરે જુઝ્કહે મુસકે ખતન
 તેરી આંખે મીસલે હરીન તુએ સારી હુસ્નીને જહાં
 સાહેલીઓ તથા મીના—ગાયન ૯

ચાલોને ચાલ મંતવાલી જવાની ભરઆઈ આંખેમે લાલી છાઈ
 ચે અખીયાં વારી ચાલોને ચાલ મંતવારી

નહી સતાવ મેકાનગ્યા છેડીએ કેસી ના કાલી
વારી ચાલોને ચાલ મતવારી—

અંક પહેલો સમાપ્ત.

અંક બીજો.

સાહેલીઓ—

ગાયન ૧૦

છાઈ હે બાદલીયા કાલીકાલી બોલત કોયલીયા ખ્યારી.
લછકે હે મુલશનમે ડાલીડાલી હરડાલીડાલી પર સનતે બારી
બોલે પપૈયા બોલે કાનનમે રસ ઘોલે
પડત કુડાર નન્ની નન્ની—

છાઈ હે

મીના—

ગાયન ૧૧

રાતદીન દીલકો વણકા અમરૂએ કાતીલકાહે.
હોનહો એપે સખીયાં ગોરકી મંજીલકાહે.
મુનતહે તેરે નીગાહે નાજખવા દીલકા હે.
સામના તેરેલીએ આ જીગર મુસ્કીલકા હે.
આપ અગર ખરહમનકો તો સાધ કેદુ બજમને
હે એહી મોબુદ આજે ચાર મેરે દીલકા હે.

મીના—

ગાયન ૧૨

બલીમ કાતીલ ખુની પુરૂષ રેજન અકરાર મકાર બંદકાર
તુમારહે હરજરકા તુકી જવાનોકી બન બચાઉ
દુશ્મનકા નામ નીશાન મીટાઉ દુશ્મનકા ખુનકા દરીયા બહાઉ

વાસ્તર—રીકત—

ગાયન ૧૩

કયું નેહા લગાકે ખાલે જોખનકો લુટ લીયાજી મે મરગઈ

—અરરરર.

ધસ મુરઘીને મેરે દીલકા ડરબા છીન લીયાજી.

ધર કર ગઈ—

અરરરર

કીસ બે દરદીને બેખટકે મેરે સીને ચડકર ચુમલીયાજી

જો મરગઈ અરર મરગઈ.

દે જુદકેને નાગને જટકે સર તોડ લીયાજી

સર ચડગઈ—અરર ચડગઈ

ઓ મુરઘા ટેની ફકડયા જો સીને ચડકર ચુમલીયાજી.

જો ડરગઈ મે મરગઈ—

હે ઘેટ પતેરા ઉનીસ સૌકય લેકર તુગાખીન.

બારા મહીને કો હે બર કયું કે ગઈ—હા હા કર ગઈ

જમીલા—

ગાયન ૧૪

એ દુનીયાલી મીસલે હુબાબહે હસ્તા એક ખવાબ હે

જહાં દેખો વહાં ધનકીલાબહે હસ્તા એક ખવાબ હે.

શેર.

—હમને ઈસ દહેરમે આકરકે કહું કયા દેખા.

કયા કહે તુમસે કુછ યાકા તમાસા દેખા.

કલ તલક મહેશીલે ઈસ રથમે ભેયે.

શદર નસી કબ્રમે આજ ઉને બેકશો તનખાદેખા

ફીયા જીસને નહસે ઇજતે ના જાહે હુવા ખરાબ હં.

રીકત-સઉકત—

ગાયન ૧૫

બનીથી જો સુદની રંડવા કરકે ભાગી જોડે જો બની

દીસ જવાનીમે તુટ જો ગએ દીનદે હાલે લુંટ જો ગયે

લુટ ગયે યા માલો જવેરકે ધની—હાય હાય.

કહાં હે ઓ ઈસ્કે આર ઈસ્કકા જજખા.

વા ખરક હો ગયા જોયા ખોગયા જો હોનાથા સો હોગયા

કહે સુઝાઈ નાક કટાઈ ઇજત જોથી ઓ લી લુંટાઈ,

લુટ ગયેઓ યાં નસીખોકે ધની—હાય હાય.

કહાંહે મેરી બેટી કહાંહે મેરી જોડે વાસ્ટર ઘોગયા

કાસી પીરો ઘયા જા હોનાથા સો હો ગયા.

સાહેલીઓ-દરખારી—

ગાયન ૧૬

મેખવારોપે રહેમત ખારી છાઈ ખદરીયા કારી કારી

જામ ચડાકે આતીસી તડકે આપ ચહાંસે કયું કરે જામજો

ਤੁਮ ਰੱਖੋ ਯਾਰੀ ਢਲਕੀ ਢਲਕੀ ਖੁੰਡ ਅਰਸੇ ਮਧਵਾਯਨਕੇ
ਧਨਕੀ ਸਾੜੀ ਮੇ ਏਨ ਚਨਕੇ ਸਾਮਾਢੇਮੇ ਨੁਸੀਕੀ, ਗੇਰਹੁ ਫੇਰੇ ਘਾੜੀ

ਸਾਢੇਲੀਯੋ—

ਗਾਯਨ ੧੭

ਕੁਰਘਾਨ ਸਵਮ ਯਨਾ ਕੁਰਘਾਨ ਸਵਮ ਯਨਾ,
ਵੈ ਰਾਸਾ ਰਾਸਾ ਰਘਵਾ ਅਸ ਅਯ ਛੋ ਯਨਾ,
ਦੀਵਮੇ ਐਛੀ ਡੇ ਛੁਸਰਤ ਦੀਘਵਾਯ ਅਪਨੀ ਸੁਰਤ
ਬੁਢੇਮੇ ਯਯੋ ਪੁਰਕਤ ਅਸ ਘੋਰਨ ਸਤਾਨਾ
ਤੁਯਪਰ ਮੇ ਵਾੜੇ ਤਨਮਨ ਪੀਯਾ ਆਵ ਮੇਰੇ ਆਗਨ
ਮਰਯਯ ਮੇਰੀ ਸੇਤਨ ਅਛੇਮੇ ਤੁਮ ਨ ਆਨਾ
ਤੁਯ ਘੀਨ ਐ ਮੇਰੇ ਘਾੜੇ ਸੁਰਕੀਬਸੇ ਦੀਨ ਗੁਯਰ
ਘੀਨ ਘੀਨ ਏ ਸਯਕੁ ਤਾਰੇ ਖੋਸੀ ਛੁਵਾ ਦੀਵਾਨਾ

ਮੁਰਥੀ ਧੋਰ—

ਗਾਯਨ ੧੮

ਤੇਰੀ ਮੁਰਥੀ ਬੁਰਾਵਭ ਮੁਰਥੀ ਵਾਢੇਰੇ
ਅਭੇਘੀ ਫੇਗੀ ਅਥੇਘੀ ਫੇਗੀ ਆਢੇਘੀ ਕੁਕਕੁ—ਮੁਰਥੀ

ਸਛੀਮੰਦ-ਵਾਸ਼ਟਰ-ਰੀਕਤ-ਸਤਿਕਤ ਗਾਯਨ ੧੯

ਆਯ ਗੁਵਸ਼ਨ ਪਰ ਯੋਯਨ ਡੇ ਛਾਯਾ ਛੁਵਾ
ਗੁਵਸ਼ਨਕਾ ਯੋਯਨ ਸੁਯਯਾਘੀ ਰੋਸ਼ਨਛੇ
ਮੋਸ਼ਮਛੇ ਆਯਾ ਛੁਵਾ

તુલે મેરી જન ખ્યારી ખાલી કુંવારી નાર
હો અરરર હો

આનવાલી જાનવાલી ખ્યારી અદા

ખ્યારી નયના ખ્યારી નયના કટારી ચહેરાળી રેશન

દરશન ભી દરપન મોશમહે આયા હુવા

કાન્સ આશરી સાહલી અને દરખારીઓ—ગાયનરૃ

એ સૌકત હસમત આર કનીહો જુશાન

મસરીગ તામ ગરીબ ધુમહો

દોલત સાહી ઇજત સાહી ચમકે ખુરસી કે કસીમ.

મશરીકતા મગરીબ ધુમ હો

હુશમન તેરા હુશમન તેરા પાસે માનહોજી સાન

તેરા નામ સુનકર ફોજે ઉદુ કાપ કાપ જાય—વાહ વાહ

